

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛДНЕМ

**РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:**
Львів, Ринок 10, II. пов.
Конто почт. шад. 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Гол. Редактор приймає
від 1—2 год. передпол.
Реклама не зветастся.

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно в краю 4.20 зл.
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 дол., Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр. до.
Італії 7.50 зл., Німеччині 7.50
зл., Швейцарії 5 шв. фр.,
Чехословаччині 20 ч. з. Руму-
нії 150 рол., Польщі 7.50
зл., Австрії 7.50 зл. Збіра
адреси 1. зов.

**В справі оголо-
шень звертатися
до Адміністрації.**
ЦІНА
ОДНОГО ПРИМІРНИКА
17 сот.

Громадяне! Допоможіть голодному селу!

Централа пожертв: Центральний Кооперативний Банк (Красний Союз кредитовий) — Львів, Ринок 10. Число конта (книжочки) 14.000.

Prima Aprilis.

Скорочене, ідейно безсилне, особистими амбіціями розсажене, внутрішньо нездисципліноване польсько-хлоське „Визволенє“ вкесло до сойму 1. квітня нагле внесення в справі розв'язання польського сойму з днем 15. вересня і перевелення нових виборів в грудні ц. р. Це Prima Aprilis польського політичного життя мегайно другого дня зайшлося на денному порядку сойму. Його стрінула доля всіх інших і-шокаїтих жартів і несподіванок.

Внесення на розв'язання сойму, того сойму, що від першої хвилі свого існування після бурхливих тоді, 1922 р. виявив таку глибоку безсилність, що аж раз не зловив на встановлення відповідальності більшості, що при дістичнім жолобі покійно зносить диктатуру Вл. Гравського, — не було підготовлене й підтримане волею широких народніх мас. Слушно кажуть, що сойм є лютинною девалюації, що він сам девалюувався, втратив всі цінності і значіння, перестав цікавити ширший загаль і майже зовсім не впливає на позитивну розв'язку туспільно-політичних питань. Зняття і впливи сойму є переважно негативного похрою. Ухвалювані ним тільки в деяких відступах часу закони є попередумані, нежінні, часто розвинені й суперечні, що винагають постійної інтерпретації, додаткових новел і розпорядків. Чим даліше вліс, тим більше дрон. Чим більше тих законів, новел і розпорядків, тим більша плутанина наступає, що доводить до найріжжороднішої інтерпретації духа, вилслу і змісту законів на місцях.

Якщо існує яка законність в позитивному розумінні, якщо нею пройняті широкі маси і її сторожі — без огляду на її додатні й від'ємні сторони, то це є лише правова норма, що остали в спадщині по попередниках. Всього правничий доробок відродженої Польщі втискується в правову пенітку мас і сторожі законності остільки, оскільки „нові“ правові норми акomodуються зі старими й оскільки в новій Польщі переважає елемент, вихований в російсько-прусських правових поняттях. Ця непереможна гіпнозі, цін несвідомості й загартіюно незалежно минулих безсило користь всі польські політичні чинники — від найправніших до найлівіших, дивляючись при собі — як вічний Марко — ще й торбу своєї власної правової спадщини по старій шляхетській Річчиполітій. Тому й не дивно, що всі нові польські закони, всі правові норми, якщо вони не надихані провідною ідеєю давньої й недавньої минулщини, не приймаються, стають мертвими, чисто паперовими, непригожими до глибокого перетворення, до суцільного нормування суцільного життя.

Ще попередній, законодавчий сойм ухвалив ліберальну конституцію польської держави, та вона не грає майже ніякої ролі в життєвій практиці.

В осави 1922 р. польський сойм ухвалив закон про здійснення до двох літ самоврядування в Сх. Галичині і заснування українського університету. І той закон впадо до архіву. Минулого року сойм проти розпучливого спротиву всіх „національних меншостей“ вніс закон про мову для „кресів“, який теж до нішнього дня не має майже ніякого реального приношення. І так в безконечність.

В таких умовах, бажаючи підсилити законодавчу владу, слід було змагатися до розв'язання сойму, зацікавити населення політичними справами, розбурхати маси, поставити ясні кличі без „патріотичного“ намулу і езультського фарисейства. Та перерези розв'язання сойму, добитися успіху в цій справі можна було тільки тоді, колиб це домагання було піддєжане голосом зорганізованих мас, колиб ініціатори цього внесення пішли були в народ, колиб за ними стояли широкі народні маси. Та „Визволенє“ цього не зробило. Воно зголось на своє внесення хіба для демонстрації, для прикриття словами, далекоїдучими виступами свого розвалу, для прикриття дахміттям „радикальних“ фраз своєї безідейної няготи. Дуже можливо, що нагле внесення на розв'язання анемічного сойму мало бути тільки першим ударом, вступом до кампанії за новою законодавчою інституцією, за відсвіженням політичного життя, за розв'язкою настирялих домагань мас по лінії виборів народніх мас, та це зроблено так незручно, наївно і примітивно, що спавля не можна цього виступу ніякне розглядати, як і-шо-жінтєвої несподіванки.

З внесення на розв'язання сойму виступили хлоська радикальна партія „Визволенє“, наймолодша, скоро вибувша і-шою зівела партія польського молодого руху. Дивне явище! Схоже в Європі селянство є консервативним чинником. В Австрії є воно підпорою християнських соціялістів, в Баварії основою монархістичного руху, в Італії піддержкою фашизму, у Франції націоналістичного табору, в Швейцарії основою консервативних елементів, а чим даліше на схід, тим більше радикальним є селянство. В Югославії, особливо в Хорватії, в Болгарії, в балтійських державах, на Україні, в Росії на першій плані вибиваються радикальні напрями серед селянства. Польща дивиться під цим оглядом на дві частини. Західні провінції, яких мало або і

зовсім не зачіпало воєнне знищення, які втворюли хлоський тип воєнного лихава, яких населення є чисто польське, національно однорodne і в наслідок політики уряду супроти польського селянства, колонізації, осадництва, кредитової допомоги й девалюції гроша в значній мірі наичене землею, — все більше стають країнами домінуючого консервативного хлоського чинника. За те східні провінції, „креси“ та деяка частина Конгресівки мають менше або більше виразну радикально-демократичну за-краску. Майже вісім мільонів українського й білоруського селянства в цілості належить до радикально-демократичного селянського табору. Польське селянство східних провінцій є під ним оглядом роздвоєне.

В радикально-демократичній таборі атикає селянство незвичайна острота земельної проблеми. Агронової кметії досі не розв'язано на сході Європи, особливо не розв'язано її в полості між західною Європою і радянською унією. Антагонізм між селянством і великою земельною власністю та фєритуванням її урядом є дуже гострий. В боротьбі за земельне селянство примушене шукати союзників, а через те приєднується до боротьби під загально-радикальними гаслами. І тут якраз наступає розв'язання визволенської думи. В часі виборів виступало „Визволенє“ під гаслами класовими, загально-селянськими і тому находило послух серед білоруських, а частинно й українських селянських мас. Та по виборах впадо з нього „патріотичне“ шило. Значна його частина активна, а велика більшість пасивна стала піддержувати осадництво й колонізацію на „кресах“, заспокоюючи земельний голод українських і білоруських, селянських мас тільки нешкідливими, бравурними радикальними фразами. „Патріотизм“ визволенців притягнув до них пастівську свєдєсію в Домбськи, але одночасно відкачував від них культурно-польську, а з походження білоруську глаулу Бєліна, що зорганізувався в окрему партію під фірмою „Незалежної Хлоської Партії“, яка тепер кооперує з Українцями й Білорусинами. Хлоські незалежники зробили добрий початок, відкритиши наостіж двері для ще глибокої фєоменталії внутрі „Визволенє“. І останній зід цієї хлоської, чи димі хлоської партії, а ще більше поділовий розвал для ясну картину ідейної вбогости і хлосу „патріотичного“ „Визволенє“. Ратуючись перед неминуєм розпорошенням, а може й загладую, визволенці виставили домагання розв'язання сойму.

Чим не скінчилося, загально відомо. Фактично всі польські партії не виключючи й „Визволенє“, учали визволенському внесенню по-хорош першої класи. Ніхто поза Українцями, Білорусинами й комуністами не виявив охоти розпроштитися з мандатами і дістами. Хєна лякається втратити мандати в користь лівих, пастівів в користь ви-зволєнців, петєтєв в користь ко-муністів, а всі разом дїкаються „національних меншостей“, в першу чергу галицьких Українців. А в ан-

свіді того аського визволенського внесення дало рїтма-впрїльське визво-ленє. Бо до всіх справ треба підходити серйозно, підготовано, під ясними кличами і чистими прапорами, ведучи за собою народні маси, спираючись на них, не як на пред-меті, але підметі всякої політичної акції.

Ф. Ф.

Політичні новини.

Німеччина.

Маркс спільним кандидатом вєспубл-партій — Браун пруським прем'єром. Передбачене порозуміння трьох рєспубліканських партій: центра, демократів і соц-дем., відносно спільної кандидатури на президент-а німецької рєспубліки стало фїк-том доконанням. Цим кандидатом є кол. канцлер, лїдер центра д-р Маркс. Спершу кожні з названих партій радїла окремо й прийняла постанову про принципову згоду на висунення одної спільної кандидатури. Потім, на спільному засїданні партійних управ партія цен-тра зголось на свого кандидата, на якого заступники двох других партій дали своє пласєт. Тепер їдуть лише розмови про те, в якій формі партії рєспублік. бльоку мають агїтувати і як їти собі асаємно на руку.

Поки прийшло до згоди на кан-дидатуру Маркса, треба було пере-бороти поважні труднощі, ставлені з боку деяких хол соціалїстів та демократів. Цікаво, що в цій справі досить поважну роллю відіграв мї-мент — віроїсповідання. Протє-стантські демократи пригадали собі незалежну діяльність католика Маркса у культурній ділянці, яка зачіпала інтереси протєстантів, і з того приво-ду хотїли мати заповнену гарантію поаної неастральності будучого прє-зидента у таких справах. З другого боку соціал-демократи зголись відмовитися від власної кандидатури, яка в перших виборах з усіх рєспубліканських кандидатур ві-брала найбільше голосів, тільки під тою умовою, що їх кандидат Браун стане пруським прем'єром. Брава був у Прусії вже кількакратно прем'єром, — хитка більшість кіль-кох голосів завжди рїшала про його шиядкий упадок. По довших коронодах під прєсєєю ес-дєків де-мократів зголись на цю консе-сію і тільки минулого тижня ви-брані пруським соймом прєйєр д-р Гєлкер-Ашоф зголось на свою дієсію, і в пятницю вибрано прє-м'єром Брауна. Таким робом рєспу-блїканський бльок побїдав у Пру-сії і немєл сумніву, що його спіль-ний прєзидєнтський кандидат побї-дїть так само у шїлій Німєччині.

Франція.

Іо-мїмїстї кабінєтної прє-м'є-

Останні дїстї кажуть про го-стрїй конфлікт, який виринув між партіями уряду Епрїо і правїцєю. Прїїїї до цього дала парлємєнт-ська дєбата над загєрєдєнням ман-дату одного посла. Голосування дало висїдї 183 голосів протї 178, з огляду на що востали супереч-ка про важність постанови. Опонї-ші, по рїшенні голови палати Пєн-сєрє, щоби ще раз прєвєдєсти роз-

Жиди і світова культура.

З нагоди відкриття гебрійського університету.

Рік 1791. і зрівняння Жидів. — Відродження антисемітизму і його оборона. — „Жидівський журнал“. — Погляди Ібанеса.

Париж, 1. квітня 1925.

Заснування гебрійського університету в Єрусалимі робить дуже актуальним питання про відродження жидівської нації, а також про ролі, яку вона може відіграти у всесвітній культурі. Як би хто 21. чересні 1791. був сказав членам французьких установчих зборів, що в ХХ. віці Європа буде живо дискусувати жидівське питання, то вони певно засміялись би в живі! Очі такої Каесарі, а дехто додав би з докором: „Ви не відчуваєте сили поступу та розуму“. Як і щасливий був в своїй наївності люде Великої Революції, певні, що вирішають на завжди всі складні питання людства і що від 14. липня 1789 р. починається „нова доба — чесноти та свободи“. При одностайних оплесках, член установчих зборів, священик Гюґуар, вініс 21. вересня 1791. проект закону про повне визволення Жидів. „Від них ні на завжди анікає ганебна ворожнеча між прихильниками Христа та Мойсея, авторена неучаєм і темними силами“ — писав з захопленням журнал Каміля Демуллена, підкреслюючи факт, що автором законопроекту був католицький священик. Наполеон, наслідник революції та її реалізатор, заміс ідеї визволення Жидів у всі лавиновані собою землі, і ажваючи снів Гейного, знищив своїми гарматами ворота старих Гетто.

Минуло 100 років. Над світом промайнула найстрашніша війна, поруч якої всі наполеонівські кампанії були лише грою і слівом Демуллена звучать нині іронією. Від Мукачева до Нью-Йорку, від Кеймберга до Бейрута — існує жидівське питання і довкола нього ведуться палкі дебати та суперечки. І коли недавно в Берліні забили Ратенау як Жиду, нині в Парижі на протязі двох тижнів ведуть дискусію на тему юдаїзму у літературній клубі, де беруть участь найвидатніші представники літератури, мистецтва та політики. Не дивно, що в парі з відродженням антисемітизму появляється в Парижі „Міжнародний Жидівський Журнал“. Як далеко ми від тих часів, коли шляхотний Мендельсон та його друг християнин Доган видали перший жидівський журнал „Meassef“ (1781), що мав зняти європейську опінію про жидівські проблеми. Тоді співробітництво в такому журналі було для християнина актом великої громадської відваги. Сьогодні на окладинці журналу бачимо імена великого фізика Айнштайна, письменників: Брандеса, Бляско Ібанеса та Занґвіля, французьких політиків Біюна, Ерро, Альбер Тома, проф. Сорбонна Жда та Баша, голови міжнар. економіч. організації Вайнмана і ин.

Незалежно від самого становища до жидівського питання та його

актуальності, гадаємо, що думки великих людей можуть кинути чимало світла на національну проблему, таку близьку для нас. У передмові до журналу читаємо: „Жидівство переживає нині занепад і одночасно відродження; характеристичні моменти одного та другого будемо тут вивчати: Ми цікавимося питвоєнням національного вогнища, яке могло би, коли не розв'язати жидівське питання у всьому світі, то бодай зменшити антисемітизм. Ми маємо ще більшу мету: познайомити інші нації з Жидами і знайти спільні шляхи порозуміння. Ми довго блукали по вічних шляхах і ми придбали деякий досвід; наші очі багато знають, бо лещо бачили. Ми бачили, як народи знімались у сміх та гордості, і як падали у клопоти. Ми знаємо силу часової могутності...“

Айнштайн у своїй статті висловлює погляд, що „треба, щоб Жиди використали свою національність для загального щастя. Тому, що винищення жидівської нації виставляється неможливим, бодай нині, Жиди повинні виправдати її існування і тому вони необхідні повинні без смішної гордості стати свідомими тої вартості, яку уявляють собою в людстві“. Найцікавішим мабуть у журналі — інтерв'ю з Бляском Ібанесом. Еспанія, на його гадку, в трьох чвертинах — жидівська, бо в XIII і XIV ст. Жиди тисячами переходили на християнство, а деякі з них ставали навіть жорстокими фанатиками. Багато з них змішалося з аристократією. Те, що Баррес*) у своїх безсмертних сторінках пише про Толедо: що „по повероті католицьких володарів та відході мусульманських, джерело населення залишилось арабське та жидівське“, Ібанес поширює на всю Еспанію.

Чи Вам відомо, що єдиний, який на всьому піренейському півострові дав Колумбові необхідний йому мільон для відкриття Америки, був охрещений Жид Luis de San Angel? Вці ми маємо в собі жидівську кров. Хоча сам я похожу від арагонських пастухів і тому маю найменше даних на жидівську кров, проте я не суперечив би за це... Еспанія єдина країна в світі, де після ро-

*) Франц політир, і мовач діла та посол, що помер минулого року.

ВЕСНЯНІ КОСТЮМИ

НА
СПЛАТИ

Станіслава Вронського Сина

Югославія.

Зміна тактики партії Радіча.

У політичних відносинах королівства СХС наступає великий перелом у зв'язку з основною зміною політ. тактики селенської хорватської партії Радіча. Минулого тижня виголосив у Скупщині велику промову лівіший тимчасовий лідер партії Павло Радіч, брат Степана Радіча, який сидить у в'язниці за політичну діяльність. У тій промові Павло Радіч лавився за вірністю династії та єдності держави і таким робом наче би відмовився від дотеперішніх головних напрямків партії: республіканізму й незалежності Хорватії. Першого квітня Павло Радіч був на 3-годинній авісній

у короля Олександра. В зв'язку з цією авісницею кажуть не тільки про верифікацію відкинених більш шестидесяти мандатів партії Радіча, але й про реконструкцію урядового бльоку в тім напрямку, що у ньому має найтисі і хорватська селянська партія. Кажуть, що поміж сербськими радикалами й Хорватами вже йдуть обмови про парламентську кооперацію. Покищо Пашіч переведе реконструкцію кабінету без участі хора. партії, чекуючи висліді недалекого процесу за державну зраду проти Степана Радіча.

М. ВОЗНЯК.

23)

Шевченко й княжна Репніна.

— „Добре, перервав усміхаючися Мудрий, що не ви беретеся успокоїти його: сумнівно, чи вдалося вам привести його в стан, якого бажаєте... ви самі в такім поспіху“. Лишть сьогодні ваші моральні поучення, мій добрий учителю, й займіться Березовським, ось він увійшов... Дивіться, який він зажурений, я заставляю вас, і благаю бути для нього добрим другом, і Віра, вставши, хотіла відійти, але Янков полався їй наустріч і попросив її, щоб вона з увагою вислухала те, що він уважав необхідним обов'язком передати їй, будучи тільки років усіма почуваннями пошани й дружби відданий її рідні. Вірі зробилося холодно, бо від Янкова вона ніколи не дожидала нічого доброго, але невідома їй сила задушила її й вона мусіла сісти; побіч нею понісся Янков і почав своє оповідання: „По обіді, говорив він, я пішов у свою кімнату, щоб трохи відпочити, й положився вже на канапі, як у сусідній кімнаті почулися кроки, потім голос... один із розмовців був Березовський, другого я не пізнав. Вони говорили живо... Я встав...“ Обличчя Віри запалахкотіло від сорому й обурення, й підскакнувши до свого місця, вона сказала: „Я не хочу знати вашої підслуханої розмови!“ — Ах, які ви гарячі в усім, зупиніться, зробить ласку й вислухайте мене. У вас такі образливі підозріння, я встав із канапи, втрапившись можливим спати... ось і все... я не міг зрозуміти глухих... я чув ваше ім'я, як вимовив Березовський...“

На цім не жаль уринулося оповідання княж-ки Репніної.

IV.

З Яготина Шевченко виїхав 10 (22) січня 1844 р. З листу княгині до Ейнара з 19 (31)

березня 1844 р. довідуючися, що по від'їзді Шевченка вона почала перекладати книгу св. Августина про Євангеліє св. Івана на російську мову, але перебрала цю роботу ізза хвороби матері, а потім батька, що сильно захворів. Описав прийшла їй охота написати роман про Шевченка і в небагатьох вілних годинах, що були в неї.*) Тому тим більша ціна оповідання княгині про Шевченка, що воно писане безпосередньо після пережитого й в часі далі переживаного, коли княжна назвала два перші місяці 1844 р. „двома Шевченківськими місяцями...“

В найближчій листі до Ейнара, висланім у перших днях вересня, сповіщала його княжна між иним про те, що одержала два гарні й дуже сумні листи Шевченка: „він, бідка, захопився, щоб зробити своїх братів свободними людьми! Ви зрозумієте — додала княжна — без моїх пояснень, що мусить відчувати його душа...“ У відповіді а 17 (29) травня на перший лист княжна дякувала за поручення. Це був доказ для неї, що Шевченко не цілком забув на Репніних. Далі писала княжна: „Душевче приємно мені було читати, що ви прагнете й з успіхом. Я сподіваюся з усіма, котрі читають ваші твори, що й перо не лежаче в нечистоті: це був би страшний злочин. Вашим же слівцем я висловлюю вам добру раду: „не погашай своє світло!“...“ Цей лист княгині є заратом докором, що до того часу не був Шевченко в Яготині.

Поручення Шевченка княгині торкалося розпродажі окремого видання „Тризни“, як ніхочить із найближчого листу княгині до Шевченка з 19 червня — 1 липня 1844 р. Тут вона писала: „Я вадлася за перо не для того, щоб лягти вас, а навпаки, щоб потішити вас дещо. Від вашого сумного листу стали сльози в очах.

Я так добре розумію, що у вас відбувається я так багато думаю про те, що вас тепер так боліло займає... переносить страшний досвід й хай допоможе вам Господь! Нікому, я думаю, як мені, так гірко не жаль вас, нікто не прилучує своїх бажань до ваших... дай, Боже, щоб в усім мали успіх! О, не відмовте повідомити мене, коли ви будете цілком спокійні щодо ваших братів: я не сміла вас про них і питати, нераз з'їрилася, але зовсім слова заширляли із усташ. Доля ваша жалісна, але заратом і така чарівна! Покиньте злих людей, живіть і працюйте для ваших приятелів і для піднесних сердець, що зрозуміють вас завжди...“ Завіша справу зі своїх заходів коло розпродажі „Тризни“ та з свої подорожі до Полтави, княжна знову вертала в листі до теми вкупку братів Шевченка з кріпацтва: „О як я коли небула бажала багатства, то тепер, мій добрий поете, коли я ще раз перечитала сумний ваш лист. З якою чистою радістю я покориствувала правом сестри запропонувати вам моє, щоб покінчити це страшне діло, що вас займає сьогодні. Але нема мого, нема нічого дорогоцінного, і я все продавала, усе люблю ваше. Пригадайте собі, що я говорила вам колись, що один із страшних досвідів серця — не неміч дружби. Рада би допомогти другові — й не можеш зостається одна молитва...“ Висловивши декілька уваг про „Слепу“, що її зажаєся Шевченко друкувати, закінчувала княжна лист запереченням, що певно візьметься за вивчення української мови, щоб мовуватися всіма квітами Шевченка...“

(Продовження буде)

*) Тамже, стор. 139.

**) Тамже, стор. 100.

***) Тамже.

* Русскія Прочаня, Т. II, стор. 180.

**) Тамже, стор. 241.

***) Тамже, стор. 252.

****) Мисская Сторона, т. LVII, стор. 157.

порошення Жидів і перед сном, вони були чудовими хліборобами. Може суворі та гострі гори Кастилії надавали їм сухі гори Палестини". Ібнес, це цікаво, вважає Христофа Колумба — Жидом. Усе його життя — динне і син його каже про тайну, якою був оточений батько. „Це тайна для мене — каже Ібнес — це жидівське походження. Це був еспанський Жид, охрещений, що став ревним католиком. Коли хуртовина захопила його біля Португалії, по когось він пише анста? — до Жидів... Підчас моїх дослідів я переконався, що мішанина жидівської жорстокості та християнського фанатизму складалась на всю суть середовища... Ходж ми виженемо короля й утворимо республіку, тоді Жиди знову вернуться до нас, відчинять свої синагоги і ніхто не зверне на це уваги, бо антисемітизм — чужий для еспанського народу".

Якось ніяково по таких міркуваннях переходити до сучасної ситуації Жидів в Європі, куди веде нас „жидівський журнал". Найгірше стоїть справа у Польщі, де „парське законодавство проти Жидів ще не скасовано, жидівські (а українські?) — І. Б.) школи не мають державної підмоги, студентів не допускають до університетів..."

Вкінці наведено слова проф. Сорбонни Віктора Баша, відомого геоботаника естетика (та публіциста, що так часто виступає на сторінках L' Ege Nouvelle в обороні зацікавлено-українських земель). „Моя раса — сль землі. Вона дала світові Бога, в якого ще нині всі вірять. Вона дала людству книгу книг, в якій уже 2000 років, як мільйони людей знаходять віру. Вона дала героїв думки, мрії та діла: Спінозу, Гейне, Маркса, Лясаля, Бергсона, Айнштайна".

В оцінці значення жидівського вкладу до світової культури можна живити скромнішою фразеологією, а проте фактів не слід заперечувати.

Ілько Борщак.

Чи Ви знаєте членом Кооперативи „Рідна Школа"? Я ні, то опишіть мене! Один улі (пай) 5 зол., число улілі не обмежене. Вписав 30 годів. Заявк про вступлення можна одержати в кожному Кооперативі У. П. Т. — Опишіть і посиліть гроші на адресу: Дирекція Кооператив „Рідна Школа" Львів, Ринок, ч. 10. П. пов.

Масові арештування на Волині.

З Волині надійшли вістки про нечувані там дотепер арештування серед українського міського й сільського населення. Арештування поточені з масовими ревізіями. У Володимирі Волинському арештовано сімдесят людей, у володимирському повіті кількості. Між іншими арештовано і двох лікарів Українського Поліцейського і д-ра Річардського. Першого з них звільнено, другого задержано в тюрмі.

Ще гірше, ніж у Володимирі та володимирському повіті, розгулялась поліція в інших волинських містах та повітах. Зачувано, що арештовано визначного волинського культурно-освітнього діяча Галицького Григорія Гладкого. Вся та ахля польської пачи звернена верш за все проти волинських „Просвіт", однихогіс легальних осередків культурно-освітнього руху на Волині.

Як переведено шкільний плебісцит?

2. Повіт Перемишль.

Внесли громад. ний внесли шкільний плебісцит у повіт Перемишль.

1. Аксманіч 50 дек. за 90 літ., 2) Бабич 29 дек. за 48 літ., 3) Батич 30 дек. за 41 літ., 4) Библо 46 дек. за 85 літ., 5) Биків 63 дек. за 92 літ., 6) Бовино 29 дек. за 44 літ., 7) Болестрашніч 76 дек. за 112 літ., 8) Боватичі 34 дек. за 49 літ., 9) Бовшенич 32 дек. за 50 літ., 10) Брилинці 45 дек. за 57 літ., 11) Бува 61 дек. за 91 літ., 12) Бушковичі 54 дек. за 85 літ., 13) Бушковичі 34 дек. за 48 літ., 14) Валяна 35 дек. за 52 літ., 15) Ватківці 46 дек. за 79 літ., 16) Вишатиці 34 дек. за 46 літ., 17) Вільшани 45 дек. за 57 літ., 18) Вірочко 34 дек. за 51 літ., 19) Вітошинці 52 дек. за 64 літ., 20) Германовичі 30 дек. за 41 літ., 21) Гнатковичі 53 дек. за 83 літ., 22) Горохівці 54 дек. за 84 літ., 23) Грушатиці 53 дек. за 82 літ., 24) Глениці 48 дек. за 80 літ., 25) Даровичі 55 дек. за 93 літ., 26) Дроговичі 37 дек. за 53 літ., 27) Дроздовичі 53 дек. за 77 літ., 28) Дуньковичі 23 дек. за 44 літ., 29) Душівці 44 дек. за 50 літ., 30) Журавля 51 дек. за 87 літ., 31) Зороховичі 57 дек. за 79 літ., 32) Іскань 67 дек. за 88 літ., 33) Клоковичі 48 дек. за 90 літ., 34) Княжичі 43 дек. за 58 літ., 35) Конюша 27 дек. за 46 літ., 36) Коритники 69 дек. за 95 літ., 37) Корманіч 63 дек. за 107 літ., 38) Коровники 47 дек. за 64 літ., 39) Костева 51 дек. за 76 літ., 40) Красичі 31 дек. за 52 літ., 41) Кречкова 56 дек. за 72 літ., 42) Кришівка Воля 41 дек. за 60 літ., 43) Кругель Великий 25 дек. за 40 літ., 44) Куліна 32 дек. за 51 літ., 45) Кусенич 64 дек. за 93 літ., 46) Лучиці 29 дек. за 43 літ., 47) Малковичі 51 дек. за 72 літ., 48) Мачковичі 71 дек. за 108 літ., 49) Медика 80 дек. за 129 літ., 50) Мелинів 21 дек. за 41 літ., 51) Молодовичі 50 дек. за 69 літ., 52) Накло 45 дек. за 61 літ., 53) Негрибика 36 дек. за 53 літ., 54) Ніжковичі 83 дек. за 140 літ., 55) Новосіли 67 дек. за 92 літ., 56) Оршанці 46 дек. за 65 літ., 57) Острів 26 дек. за 44 літ., 58) Пацьковичі 32 дек. за 53 літ., 59) Пикуніч 47 дек. за 69 літ., 60) Плешевичі 40 дек. за 49 літ., 61) Поляж 42 дек. за 69 літ., 62) Польхова 28 дек. за 54 літ., 63) Поповичі 43 дек. за 64 літ., 64) Рожувичі 43 дек. за 59 літ., 65) Рокішніч 59 дек. за 73 літ., 66) Руське Село 71 дек. за 116 літ., 67) Рушельчичі 28 дек. за 46 літ., 68) Саночане 27 дек. за 43 літ., 69) Селиська 66 дек. за 96 літ., 70) Середне 46 дек. за 59 літ., 71) Сілець 31 дек. за 53 літ., 72) Сірачівці 53 дек. за 100 літ., 73) Складівничі 33 дек. за 46 літ., 74) Скопів 68 дек. за 95 літ., 75) Солонне коло Польхової 21 дек. за 40 літ., 76) Станіславичі 33 дек. за 43 літ., 77) Стібеніч 51 дек. за 76 літ., 78) Стібно 53 дек. за 73 літ., 79) Тернівці 44 дек. за 99 літ., 80) Тисова 97 дек. за 140 літ., 81) Тишківці 44 дек. за 59 літ., 82) Торки 69 дек. за 104 літ., 83) Трійничі 49 дек. за 69 літ., 84) Уйковичі 34 дек. за 47 літ., 85) Фредроніч 24 дек. за 41 літ., 86) Хириня 54 дек. за 80 літ., 87) Хидовичі з Хриплачани 54 дек. за 68 літ., 88) Цікві 52 дек. за 70 літ., 89) Штані 45 дек. за 67 літ., 90) Яксманіч 76 дек. за 105 літ., 91) Бахія 51 дек. за 68 літ., 92) Строневичі 27 дек. за 41 літ.

Разом внесли 92 громади 4234 декларації за 6443 дітей.

На загальне число 118 громад перемишльського повіту припадає 17 громад мазурських колоній а саме: Бахрінь, Гутиска, Ненадське, Дрогобичка, Заліссь, Красичин, Крича, Липовияк, Лутіва, Лучка, Ма-

ринка, Ніналова горішна, Ніналова долішна, Передмісте Дубенке, Речів, Сіланія, Сланія і Чичень.

Не внесло 9 українських громад а саме громади Бабич, Велюнчик, Дусанівські Халуки, Кіквіч, Пралік, тому, що це громади мішані і не було в них вимаганої кількості українських дітей в шкільному віці і громади Дубенко, Вірко, Міжинець, Передмісте дубенке. Чотири останні громади не внесли декларацій і за бабдужности.

Волинь і Полісія

На увагу батькам дітей у шкільному віці і всім свідомим українським громадянам.

Речинець для вношення декларацій про введення української мови у школах Волині й Підляся продовжено до 20 квітня 1925 (у Галичині речинець вже минув 31. березня). Отже хто до цієї пори ще не вніс декларації до шкільного інспектора, нехай поспішає.

Волинські і поліські українські селяне! По ваших селах будуть нищпорити тепер різні люди, котрі в останній хвилині будуть намовляти вас на польську школу, обіцяючи Вам різні „блага" та залякуючи всякими карами, як що не схочете слухати їх. Не вірте їм і твердо стійте на своїм праві, жадаючи української школи!

На соймовій арені.

1. Інтерпеляції посла українського клубу у сойм.

Плебісцитові надумання.

1. Посла С. Козинський і тов. внесли Інтерпеляцію до міністра внутрішніх справ і освіти в справі надання та перешкод у шкільній мові сиротній акції в кобринаському повіті на Полісію.

Віят рокозницької волости страшиє населення, щоби не вносило декларацій за українського шкільного, бо хто таку декларацію вніс, той не одержить допомоги. Крім цього повідовався від селах декларації та не відає за якимсь шт має такий наказ від староства.

У болотівській волости влада обіцяє дати по одній парі черевиків для тих, що підпишуть декларації за польського шкільного.

У городельській волости віят відомості про те, що підписи на українських деклараціях, хоча про його надання була вже одна інтерпеляція у сойм.

Управитель школи в Городку обіцяє Жидом дві години жидівської мови в школі, як що вони підпишуть декларації за польського шкільного. Жиди попирили і підписали. Колиж появилася їхня делегація в справі мови у інспектора, то він її прогнав.

Віят пруськівської волости не хоче ствердити декларацій громадян села Пантохи, а без декларацій із того села не може внести своїх декларацій і село Замітово, що має спілку з Пантохами школою.

Писар новосельської волости поновлював у деклараціях вислов „пуска", щоби через те зробити їх неважкими.

2. Інтерпеляція посла С. Козинського і тов. з українського клубу до міністра внутрішніх справ і освіти в справі надання шкільної влади і шкільних управ у селі Волоті, кобринаського повіту та інших місцевостях.

3. Інтерпеляція тогож посла до міністра внутрішніх справ у справі арештування державною поліцією громади Романюка і Пантоха за те, що займалися справою шкільних декларацій з домашніми школами з українською викладовою мовою.

Інтерпеляції про інші надружства.

4. Всіх посла із українського клубу до міністра внутрішніх справ у справі шкільної господарки, яку веде для міста Володимиря, бурмістр Болеслав Гавчик.

5. Всіх посла українського клубу до міністра внутрішніх справ у справі незаконного побирання дієт, комунальних коштів та несплати до магістратської каси комерційно за мешкання бурмістром м. Володимира Болеславом Гавчиком.

6. Всіх українських посла до міністра внутрішніх справ у справі несплати видаєтків магістратського гроша м. Володимира, які пороби бурмістр Болеслав Гавчик на ведення справ у Найвишній Адміністрації у Гомбелі.

Для власної користі

прохасмо ужити, щоб при закупі одержати добре знаву

„ПРАВДИВУ ФРАНКВУ ДОМІШКУ ДО КАВИ“

в скриньках, а не які маловартісні наслідування.

На новім сплануванні скринькою франк-буна-сильо-біло, виступають спеціально головні ціли, назва „ФРАНК" і „МЛИНОК ДО КАВИ".

„ПРАВДИВА ФРАНКВА З МЛИНОМ ДО КАВИ“

дає знамениту а притім дешеву каву.

1631 2-2

7. Всіх українських посла до міністра внутрішніх справ про таємні заміри бурмістра м. Володимира Болеслава побирання незаконних відсотків з Банку, в якому мали бути місця гроші.

8. Посла Платівського і тов. до голови ради міністра і міністра внутрішніх справ у справі діяльності магістрату містечка Ратко в справі прохання населення про скасування того магістрату та правління містечка до волости Гравки.

9. Тогож посла до міністра різниці і державних діб у справі відбавлення від українських селян гірничої волости, ковальського повіту дук, які ті селяни лінали на протві 50 літ.

10. Тогож посла і тов. до міністра заміни у справі покращення старошого зворотного Семка Мелька на стані Ковель.

11. Тогож посла і тов. до міністра внутрішніх справ про деморалізацію, яку поширюють на Волині через шинки, ресторани і позбави підприємств та про нерозуміння востанію постанов громади Гостинської волости, які постанови похваляють до того, щоби позначувати істрацію в селі ресторани, шинки та інші позбави підприємств.

12. Тогож посла і тов. до міністра внутрішніх справ і міністра військового справ про втрати грош. Івана Кулячка зі села Любівці, ковальського повіту, які він писав наслідком військової операції польської армії та про несплату йому сум, проханням тимчасово ліквідаційною комісією.

13. Посла Дмитрюка і тов. з українського клубу до міністра внутрішніх справ про безправне побирання податку сімом, якого поспішається командант поліції волости Дмитровичі, Берестейського повіту.

14. Посла Назарука і тов. з українського клубу до міністра військового справ і справедливості у справі скарги Михайла Обелука зі села Вистрипи, Кобринаського повіту на Полісію, в якій він жалувся на те, що його побили і ограбили дня 23. X. 1924 р. жоніри Кобринаської залози.

15. Тогож посла і тов. до міністра внутрішніх справ про надання, який допущається віят Рокозницької волости, кобринаського повіту Лассота на українському населенні.

Хліборобський страйк.

Польські війні робітниками страйкують — наші помірно працюють на панів.

Вже тиждень триває в корінній Польщі (в центральних і західних воєводствах) хліборобський страйк. Страйкують різні робітники, формалі (ординари) і денні робітники, домагаючись поліпшення своєї незадоволеної долі. Страйк є загальний, але не однородний. В 10 повітах конгреслаки, в Познанщині і Поморію страйк є загальний, в інших повітах конгреслаки страйк обіймає тільки денних робітників.

Причиною вибуху страйку є спір за платні. В минулих роках нестійної аляготи заробіток різних робітників був оснований на ціні життя. Рідний робітник (ординар) заробляв тепер рівновартість 3-4 метр. соти збіжжя, тоді як перелік війни він одержував рівновартість

«свій» воху!» і не дорочче, як за кор- дом. Нічого не казати про те, що до- сить нахвалити себе Українцем, щоб про- дати на візд пішло до коші.

— **Шануйте воду!** Львівський нагі- рат зветься а похликом до мешканців, щоб у власних інтересах не розпачували воду, бо місто загрожувало її нестачею. Відсутність огів та дошк припинили до сильного зменшення жерел, а яких не в вода до Львова. Сл. наповнити водопровід і не робити жейних пропасів між і перед їх заміщеннями.

— **Ідентичні в'досини.** Пишуть нам з Півдня: На не-шкіді позирнемо укра- їнської і білоруської книжки в газети сто- ять, які гіоматські підляють: писані, вітні та солтис, які працюють а пому запряі на всі лати. Повідомлення з поч- ги до адресатів про одержання потлики жекать тижнями у солтиса за зерном. Передплатники жекоси не бачать ні одного чекис. Один з передплатників «Нового часу» не побачив досі ні одного че- са, а один передплатник «Нового часу» — один тільки 18-а а потім шойно 22-а червня тільки 18-а а потім шойно 22-а червня. Коли один громадянин пішов до громад, щоб задегалітувати декларації на українські школи, побачив у приват- ному помещатні писаря 19, 20 і 21 числа «Нового часу», призначені для «іланого місткі» громадських касиці. Громадянин газети зобра, а декларації проміс невід- писаними, бо громада домається степи- невої отації, а марок степиленка, казан віт, нека. З білоруськими газетами теж таке. Один передплатник, не одержуючи довгий час «Білоруської долі» думає, що газета припинена. Та неждано домідуемо- є, що до солтиса приїдуть шпіль- пн- татис, чи хто в нас не бачиться з декла- рації і жав при собі цілу пачку неодер- жаних неми білоруських газет. Ось так ширять наші опікуні народню просвіту.

— **Комуністичні відомки на уніцях.** М. М. М. При вул. Жерельній мікрона- воїні комуністичні відомки розповсюд на жуха, а які зміняється населення до боротьби з уратом. Відомки повилися а катоди смерті комуністичні Гайка, Пил- чека та Марієвського, що явили жертаю боротьби з поліцією у Гринітій Домірові. Відомки підписані «Центральним комуні- стичним комітетом західної України і територіальні в українській та польській мові. Поліція дозволяла відомки.

— **Посол соціаліст, ще й одесити.** Ужгородська «Свобода» пише а ч. 13 з ч. м. «Пан посол Гататка купив собі дім в Ужгороді за 120.000 ч. кор. Ось так криво заробляє соціаліст Гататка на За- карпатській Русі, коли біди «товариші» годують, ні заліку не мають, ні до Америк не можуть насилитися, бо не пу- сьвають їх. Коли перш 5-6 роками при- шов сюди з Галичини, подолі топарки неси і лиш з доброти нашої ужгород- ської інтелігенції приотався (бо тоді його ще не пізнали). Мудра то голова! Не пише ужгородських інтелігентів захопів жвава, що лиш короткий час, але осо- бливо той неспівний селянський народ. За- чим пішла толпа людей, котрі і самі не мали, що їм хибить і як собі помочи: вони вірили вітатим чужинця і не лиш вітрували, але і за посла його вибрав!».

— **Ціна збінок.** Світлі ціни збінок значно вищі ніж перед війною. Коли червня 1914 рік і число 100 як кінчик для пш, тоді шогоріш, з минулого міся- ца, будуть стояти а такий пропозції на біржі: пшениця 232; жито 237; Полінь- шення 179; жито 181; Верш пшени- ца 154; жито 156; Парх 142; жито 160; Ліверпуль пшениця 199; Чикаго шення 212; жито 262; Нью-Йорк пше- ния 211.

— **Українська гімназія в Бразилії.** Український Союз у Бразилії ріши осу- щити в Перто українсько-португальську гімназію. Крім предметів приписаних у бразильській гімназіях будуть там учити української мови, літератури та історії.

— **Спросування.** Прохують нас зазна- чити: Для 15. м. м. у нашій частні, а статті «Арештування в Рогатиніш» за- шила малюнок потлика-Замісь: Я. Цимба- нистий абітурієнт гімназ. «нає бути студ- траз українського університету у Львові».

— **Юлія Майнль уладжує у філії Ри- нов 18 привне варення Кави.** Народня Лічниця у Львові. Війт а ділльмисті Том. Народня Ліч- ниця у Львові за рік 1924 до 28. лю- того 1925 р.

«Українська Народня Лічниця» існує 23 роки—хочь не має своєї власної доміки, а своє гуманітарне і культурне завдання сповняє задегов жертовності мітрополі- та Андрія Шеніцького, який відступив безплатно реальність жва з сиродом при вулиці Петра Сварги ч. 4, і задегов жер- товності українського громадянства, та передусім хорих, які лічаться у Народній Лічниці.

В році 1924 ордикувало 13 лікарів, а то на відлікі внутрішніх недуг: д-р М. Вах- левич, д-р Гинзевіч, д-р І. Куровець і д-р В. Кашубинський; хірургічні: д-р Свято- слава Балеї і д-р Яким Зеліцер; жіночі: д-р Олександр Пелех і д-р Олександр Подоліський; дітські: д-р Олександр Варшавський і д-р Туша-Надрагова; горя- ка нощі: д-р Ж. Зеліцер. Крім цього д-р М. Мушка виконував землі та бактеріо-

НАДІСЛАНЕ.
За надіслане редакції не відповідає.

ФІРМА
ЮЛІЙ МАЙНЛЬ
уладжує
у вівторок 7. ц. м.
у філії
Львів, Ринков 18.
ПРИВНЕ ВАРЕННЯ
КАВИ.

жотічі досішли для хорих «Н. Л.» без- платно, для заможніших за зниженою оплатою. В році 1924 лічено в «Н. Л.» 8115 хорих, яких уділено 20190 одинаків. Хо- тих було по народности: 4510 Українців, 2740 Польків, 830 Жидів, 215 інших на- родностей, як Німців, Росій, Югославів, Чехів. Пролетаро було: 3459, Українців, 33% Польків, 10% Жидів, 25% проп. ин- ших народностей. Фекенція відносно 1923 р. збільшилася на 275 хорих, а порад жарарських уділено 3112 більше. Хорі, які лічались в «Н. Л.», були зі Львова, сумж- них повітів та майже з усіх повітів Схід- ної Галичини, Волині та Холмщини.

На домагання понижих хорих і рішення кожорічних Загальних Зборів «Н. Л.» за- сновано в 1923 році особливий шпитальний комітет, якого завдання є постаратися за ліжковий площу під будову шпиталю «Н. Л.» і в тій цілі зібрати відозівні фонди. Комітет розвинув енергійну акцію в краю і поза границями краю, як в Че- хословаччині і Америці. На що цілі збра- но досі 2.017 америкавських доларів. В Празі засновано спеціальний комітет, яко- го головою є д-р Мірчук, а секретарем А. Ткачук; цей комітет зібрав до 28. лю- того 1925 р. 2.277-12 чеських корон. На наші мілкік Том. Об'єднання у Фінляндії в Америці прислало на що шль 504- 25+50 разом 125 амер. дол. Ці всі гроші є уміщені в твердіх валюті в банку у Львові і в Празі. При цій нагоді подіемо до прилюдного відома, що гроші в сумі 129 амер. дол.+1603 чеських корон+500 італ. лірів, які укладено в 1923 році, касієр «Н. Л.» д-р Подоліський і цілості звер- нув шпитальному комітету так, що фон- ди шпит. комітету є незрушені.

Загальні ріш збори Н. Л., які відбулися 16-го березня ч. р., висказалися за даль- шим енергійним збиранням латків на бу- дову Українського шпиталю при Н. Ліч- ниці у Львові, який є доконче потрібний для шпитального лічення хорих, а дальше для фахової освіти Українців медиків і молодих лікарів, які хотять спеціалізу- ватися в різних галузях медицини. — На рік 1925 вибрано нову управу Н. Л., на чолі якої стоять: голова Управи д-р М. Вахнянин і д-р Іван Куровець, як дирек- тор і касієр. Нововибрана Управа Н. Л. мажнується до українського громадян- ства в краю і поза границями краю з проханням шездрих латків на Н. Л. і будову українського шпиталю Н. Л. Всі гроші латків треба святи на руки д-тра Куровця, директора і касієра Н. Л. вул. П. Сварги ч. 4.

Внесується громадно в каси Н. Л. і Рина жвадка вносить 3 д. л.

За Управу Народної Лічниці:
д-р М. Вахнянин Голова.
О. Любачевський секретар.
д-р І. Куровець директор.

Дрібні оголошення.
ДАХІВКУ гниязу і асбестову висилас- ь інженер Вітковський, Львів, вул. Но- вий Світ 20. 1522 10-10
МУЗИЧНІ НОВИНИ: Я. Братерошайний 1. «Менюють дні» — мезьолемі- дія 2. «Ця весна» — жіночий зор. — Сю- ра Р. Закаловича. 3. «Леті твої» — на фортеп'яні. 4. «Христанте» — на фортеп'яні. 1698 3-3

МУЩИНА 31 літ з гімназічним обра- зом, симпатичний, гарної вдачі, на- яже перепику з інтелігентною дівиною або молодшою адовою. Посад вижастесь лиш на стільки, щоб зяночтувати під- приємаю (торговельне або инше), которе пініде мало би розвинутися і лати обо- їм матеріально забезпечення. Зголошення з фотогр. до Адм. «Шлях під «Приттель» 17 8 1-1

ОГОЛОШЕННЯ.
За оголошення Редакція не відповідає.

Д-р Волод. Охримович
адвокат у Львові
веде дальше адвокатську канцеляцію спіль- но з адвокатом д-ром О. НАДРАГОЮ при вул. Домініканській 11.

ОКУЛІСТ
Д-р Г. ІГЕЛЬ
лікар Народної Лічниці
ординує в очних недугах
у Львові при вул. Ягайлонській 20.
1588 8-10

ВЕСНЯНІ ЗАГОРТКИ, РАГЛЯНИ
спортові, візитові, святочні строї по новим творам
Гарно, солідно, дешево і скоро виконує

Кравецька Робітнича Дому Україн- ських Івалідів
1728 Львів, Софії ч. 25 — партер. 1-2

Кооператива Української Міщанської Каси в СТАНИСЛАВОВІ
просить своїх членів, які а жогоневбудь титулу залатають зі сплати латку, той- же в найкоротшому часі вирінали для омилєння судових коштів.
Станіславів 27. III. 1925.
1699 2-3 Дирекція.

ЛІЖКА
МОСЯЖНІ І ЗАЛІЗНІ
з приводу великого запасу
детально продає по фа- бричних цінах
ФАБРИКА ЗАЛІЗНИХ І МОСЯЖНИХ МЕБЛІВ
Іван Возачинський
Львів, пл. Бернадиківська 15.
1860 4-10

ЛІКЕРИ
поручає
знана з доброти виробів, парова фа- брика горівок, лікерів і меду
МІД
КРЕБС-ПАТОКА
Львів -- КЛЕПАРІВ
РІК ОСНУВАННЯ 1850.
Склади у Львові:
вул. Баторія 7. Личаківська 3.
Бюро замовлень: вул. Баторія 7. Тел. 843.
Телефон фабрики 12-11.
Спеціальности фабрики: Старий шляхтич Шляхтичка Chaconne Brandy Залізний мід
1724 1-1
ГОРІВКИ

„СВІТ“
новий ілюстрований журнал, вино- дить у Львові з початком квітня 1925.
Журнал видається на зразок заг- раничних того роду видань, яких у нас досі нема.

Піврічна передплата вноситься 2 зол., чвертьрічна 4.50 зол. Для Америки і заграниччя 2 долари на півріч.

Вказові тиски вноситься за жадани
Адреса: 2-3
„Світ“, Львів, вул. Руська ч. 3 („Світ“, Lwów (Lemberg), Ruska 3).

Всідлячі золотничі репарації виконуються старанно і цілком у МАНДЛЯ, Нопернича 14.

НА СПЛАТИ
Найдешевими джерелом закупу конфет- ні мужеської, жіночої і дітської є у Львові **МАГАЗИН КОНФЕКЦІЙ**

ПЕРЛЬБЕРГЕРА
КАЗИМІРІВСЬКА Ч. 3.
Для ПТ. Урядників і державних функціо- 1693 марів догодіти успішні смата. 2-3

ЛИСИ! дешево
до вкбутті у Фірі! **ВОЛЬМАНА І КОЛЬ**
7713 Ягайлонська 3. 2-2

8 зол.
коштує чверть кілової мотері до 1-ої класи. Цілий тос 32 зол. Шан- ени гол. великі. Кожний другий тос мусить виграти. Виграли разом в- носить 6 мільонів гол. виграє 350.000.
Тяглення 1. кл. 8 і 9 квітня.
Банковий Дім ШІЦ І ХАЕС, Львів, пл. Маорієвська 7 (пл. Кооператива). 1575 10-10

ЖІНОЧІ КАПЕЛЮХИ
заграничні, прикраси до сукоць, також дозатки, різномі асиди роботи від- личі в обскі модернасти, фарбування ота- раєрів, пошукає
МАГАЗИН МОД
Львів, „THE ROSE“
1726 НОПЕРНИКА 7. 1-4

Найкращі знімки фотографії виконує
ГРОТТІЕР
1727 Львів, АКАДЕМІЧНА 5. 1-10